

op het onroerend goed gelegen te
gekadastréerd als
met een globale oppervlakte van 1350 m²

eigendom van geboren te op voor 1/2 in
vruchtgebruik en 1/2 in volle eigendom, van geboren te
op voor 1/4 in blote eigendom en van
geboren te op voor 1/4 in blote
eigendom,
bij akte verleden op 7 oktober 1982,

de hierna vermelde werken, omschreven in artikel 44 van de wet van
29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de
stedenbouw (artikel 42 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening
gecoördineerd op 22 oktober 1996) en in artikel 99 van het decreet van
18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

tussen 1 januari 1997 en 31 december 1997 te hebben uitgevoerd,

van dan af tot en met 30 april 2000 te hebben in stand gehouden,

namelijk een ovaal zwembad van 9m30 x 4m50 en 1m50 diep met daarnaast
een tuinhuis van 3.50 m² gelegen aan een servitudeweg en in natuurgebied;

13. Bij inbreuk op de artikelen 99, 146, 147, 148 en 149 van het decreet van
18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals
gewijzigd door het decreet van 4 juni 2003 (B.S. 22.08.2003), houdende
wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de
ruimtelijke ordening wat het handhavingsbeleid betreft,

zonder voorafgaandelijke schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het
college van burgemeester en schepenen,

als mede-eigenaar, die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting
heeft toegestaan of gedoogd en/of die tot de werken opdracht heeft gegeven
en/of die de werken heeft uitgevoerd,

vanaf 1 mei 2000 tot 17 januari 2007,

namelijk op het onder tenlastelegging A omschreven onroerend goed, de
onder tenlastelegging A omschreven werken, voorzien in artikel 99 van het
decreet van 18 mei houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (BS
08.06.1999), verder in stand te hebben gehouden;

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagden
door de bewaarder der Hypotheken kantoor te dd. 7 augustus
2007

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagde in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester advocaat bij de balie te

De feiten worden ter zitting niet betwist.

Het staat vast dat het zwembad en tuinhuis door beklaagde werden opgericht en in stand werden gehouden in natuurgebied zonder vergunning.

De rechtbank verwijst naar de vaststellingen van de verbalisanten terzake (st.25-29, 39, 40, 45) en de gevoegde foto's in het strafdossier, en acht de inbreuken onder de tenlasteleggingen A en B lastens beklaagde bewezen.

Thans blijkt de toestand volledig geregulariseerd, zodat de herstellvordering dan ook zonder voorwerp is.

Strafmaat

In het belang van een goede ruimtelijke ordening dienen de opgelegde regels strikt te worden nageleefd.

Rekening houdende met de ter zitting aangehaalde elementen en met de doorgevoerde regularisatie wordt aan beklaagde een straf met uitstel verleend.

Een opschorting is niet mogelijk gelet op zijn strafrechtelijk verleden. De rechtbank houdt ook rekening met het tijdsverloop sedert de feiten.

De feiten A en B vermengen zich in hoefde van beklaagde als zijnde gepleegd met éénzelfde strafbaar opzet.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Gelet op de artikelen 162, 185, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering, artikelen 1, 3, 6, 7 van het Strafwetboek, artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003; de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro, artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985, gewijzigd door de wetten van 24 december 1993 en 22 april 2003, het KB van 19 december 2003 en de programmawet van 27 december 2004, en het KB van 31 oktober 2005; artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878, artikelen 21, 22, 23, 25, 26, 27 van de wet van 17/4/1878, gewijzigd door artikel 25 van de wet van 24/12/1993, gewijzigd door de wetten van 11 december 1998 en 16 juli 2002 en door artikel 33 van de programmawet van 5 augustus 2003, bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen zoals aangehaald in de voormelde tenlasteleggingen A en B, en bij toepassing van de artikelen 34, 40, 65 van het Strafwetboek.

Rechtdoende op tegenspraak

VEROORDEELT :

- beklaagde, hoofdens de vermenigde feiten A en B tot een geldboete van DRIEHONDERD EUR.

Aangezien veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden heeft opgelopen; dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhopent;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der wet van 29 juni 1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de geldboete uitgesproken ten laste van veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van drie jaar vanaf heden.

Verplicht veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweldsdelicten en aan de occasionele redders, tot het betalen van een bijdrage van 25 EUR, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 26/06/2000 en de wet van 7 februari 2003, vermeerderd met 45 decimes, en gebracht op 137,50 EUR.

Verplicht veroordeelde tot betaling van de kosten van het geding belopende 129,13 EUR en, bij toepassing van artikel 77 van het Koninklijk Besluit van 27 april 2007, tot een vergoeding van 30,69 EUR.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952 gewijzigd door de wet van 7 februari 2003 de geldboete van 300 EUR, vermeerderd wordt met 45 decimes, zodat die geldboete 1650 EUR bedraagt.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete vervangen kan worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op drie maanden;

Wijst de vordering tot herstel af aangezien deze zonder voorwerp is.

oOOo

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien januari tweeduizend en negen.

AANWEZIG:

voorzitter van de kamer, enig rechter,
substituut-procureur des konings,
griffier.